

Uitspraak Tuchtcommissie DSI 2024-01 d.d. 27 augustus 2024 in de zaak betreffende [Verweerder] (hierna: “Verweerder”).

Tuchtcommissie

Mr. S.A. Boele (voorzitter), mr. C.E. du Perron en drs. A. Laghrich (leden van de Commissie), waarbij mr. M.L.M.N. Heltzel als secretaris optrad. Deze uitspraak is tot stand gekomen met inachtneming van de bepalingen van het Reglement Tuchtcommissie.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1 De Stichting DSI (hierna: “DSI”) heeft op 12 mei 2021 een incidentmelding ontvangen van [Onderneming A] (hierna: “[Onderneming A]”) over Verweerder. Na onderzoek heeft DSI op 17 juli 2023 schriftelijk aan Verweerder en [Onderneming A] medegedeeld dat er geen klacht werd voorgelegd bij de Tuchtcommissie. [Onderneming A] heeft vervolgens op 31 juli 2023 een herzieningsverzoek ingediend bij de voorzitter van de Tuchtcommissie. Op 3 oktober 2023 heeft de voorzitter van de Tuchtcommissie het herzieningsverzoek toegewezen. De voorzitter van de Tuchtcommissie heeft vervolgens een ander lid van de Tuchtcommissie aangewezen als voorzitter ter behandeling van deze zaak.
- 1.2 De Tuchtcommissie heeft daarna een op 8 januari 2024 gedateerd klachtrapport van de Stichting DSI (hierna: “DSI”) ontvangen. DSI stelt in dit rapport dat Verweerder tekort is geschoten in het naleven van het beleggingsbeleid van [Onderneming B] (hierna: “[Onderneming B]”). DSI vermeldt verder dat deze onzorgvuldigheid naar het oordeel van DSI onvoldoende ernstig is om Verweerder een tuchtrechtelijk verwijt te maken. DSI is daarom van oordeel dat niet is gebleken van een schending van het Algemeen Reglement van DSI zoals dat gold van 1 januari 2015 tot 1 januari 2018 en van 1 januari 2018 tot 1 mei 2020 (de in artikel 7 van het Algemeen Reglement neergelegde gedragsregels hierna ook te noemen: de ‘**Gedragscode**’).
- 1.3 Op 11 februari 2024 heeft Verweerder schriftelijk verweer gevoerd. Verweerder concludeert tot ongegrondheid van de klacht.
- 1.4 Op 17 april 2024 heeft de zitting van de Tuchtcommissie plaatsgevonden. Verweerder is verschenen. Namens DSI zijn verschenen mr. F. Mreijen en mr. M.A. van der Lecq.
- 1.5 Ter zitting hebben zowel DSI als Verweerder hun stellingen nader toegelicht. Daarnaast hebben beide partijen vragen van de Tuchtcommissie beantwoord.
- 1.6 Ten slotte heeft Verweerder tijdens de zitting een deel van een Vermogensrapportage van een client van [Onderneming B] overlegd. Op verzoek van de Tuchtcommissie heeft Verweerder het gehele overzicht diezelfde dag aan de Tuchtcommissie toegezonden.

- 1.7 De Tuchtcommissie heeft vervolgens DSI in de gelegenheid gesteld om op de Vermogensrapportage te reageren. DSI heeft op 30 april 2024 een brief van [Onderneming A] daterend van 29 april 2024 aan de Tuchtcommissie voorgelegd als reactie op het aanvullende document van Verweerder.
- 1.8 Naar aanleiding van de brief van [Onderneming A] heeft de Tuchtcommissie Verweerder verzocht om te reageren. Verweerder heeft vervolgens op 27 mei 2024 een schriftelijke reactie gegeven op de brief van 29 april 2024. De Tuchtcommissie heeft DSI nog in de gelegenheid gesteld om op de schriftelijke reactie te reageren. DSI heeft geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

2. Samenvatting van de feiten

- 2.1 Tussen 1 juli 2015 en 20 december 2017 had Verweerder een passieve registratie als Beleggingsadviseur. Op 20 december 2017 is deze registratie op verzoek van Verweerder geactiveerd. Deze registratie is op 1 januari 2018 omgezet naar een registratie als Adviseur Beleggen Maatwerk Retail.
- 2.2 Verweerder was vanaf 1 juli 2015 tot medio maart 2020 actief als Beleggingsadviseur (verbonden agent) voor [Onderneming B]. [Onderneming B] was een vergunninghoudende beleggingsonderneming. De samenwerking tussen Verweerder en [Onderneming B] was vastgelegd in een managementovereenkomst tussen [Onderneming B] en de vennootschap van Verweerder.
- 2.3 De taken van Verweerder bestonden primair uit het werven van nieuwe cliënten voor [Onderneming B] en het voeren van intakes met die cliënten. Het daadwerkelijke vermogensbeheer – het inrichten van de portefeuilles – werd door de adviseurs/vermogensbeheerders gedaan die in dienst waren van [Onderneming B], niet door Verweerder.
- 2.4 [Onderneming B] is eind 2019 gefuseerd met enkele andere beleggingsondernemingen. Op dat moment is [Onderneming A] (hierna: “[Onderneming A]”) opgericht. Verweerder is geen overeenkomst met [Onderneming A] aangegaan en heeft zijn werkzaamheden voor [Onderneming B] per maart 2020 beëindigd.
- 2.5 In de periode dat Verweerder werkzaamheden verrichte voor [Onderneming B] is door meerdere cliënten van [Onderneming B]/[Onderneming A] belegd in beleggingsfondsen die werden aangeboden door TCA Fund Management Group Corp. (hierna: “TCA”). TCA bood vanuit de Verenigde Staten verschillende beleggingsfondsen aan. In deze beleggingsfondsen waren leningen ondergebracht.
- 2.6 Op 21 januari 2020 hebben de beleggers een ‘suspension letter’ van TCA ontvangen waaruit blijkt dat er geen gelden meer kunnen worden opgenomen uit het TCA Global Credit Fund. Vervolgens

is op 11 mei 2020 gebleken dat TCA door de SEC – de toezichthouder vanuit de Verenigde Staten – beschuldigd wordt van fraude. De TCA-fondsen verkeren momenteel in liquidatie en de (verwachte) opbrengst voor beleggers is onbekend.

2.7 Op 12 mei 2021 heeft [Onderneming A] een incident gemeld bij DSI met betrekking tot de beleggingen in de TCA-fondsen en de rol van Verweerder daarbij.

3. Klachtrapport van DSI

3.1 DSI verzoekt de Tuchtcommissie om een oordeel uit te spreken over de gegrondheid van de klachtonderdelen. DSI geeft de Tuchtcommissie in overweging de klacht af te wijzen.

3.2 De kern van de zaak is de vermeende rol die Verweerder heeft gespeeld bij de selectie en advisering van de TCA-fondsen. DSI verwijt Verweerder dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld door TCA-cliënten aan te brengen terwijl deze belegging niet was goedgekeurd door het investment committee van [Onderneming B]. DSI legt verder aan de Tuchtcommissie voor het verwijt van [Onderneming A] dat Verweerder niet in het belang van de beleggers zou hebben gehandeld, omdat TCA-fondsen te risicovol waren en in individuele portefeuilles te sterk waren geconcentreerd.

3.3 Met betrekking tot de niet-naleving van het interne beleggingsbeleid geeft DSI aan dat een manager en de compliance officer van [Onderneming B] hebben verklaard dat de TCA-fondsen geen onderdeel uitmaakten van het Asset Allocatie model. De TCA-fondsen zouden ook niet zijn gescreend en goedgekeurd door het Investment Committee van [Onderneming B]. DSI stelt verder dat is gebleken dat Verweerder verschillende cliënten heeft aangebracht bij [Onderneming B] die in de TCA-fondsen hebben belegd. DSI stelt zich op het standpunt dat Verweerder hierdoor tekort is geschoten in het naleven van het beleggingsbeleid.

3.4 Vervolgens vermeldt DSI dat er onderzocht moest worden of deze tekortkoming ook een tuchtrechtelijk verwijt oplevert. DSI stelt in dat verband dat de volgende omstandigheden van belang zijn. De eerste omstandigheid is dat Verweerder als verbonden agent verantwoordelijk was voor het aanbrengen van cliënten en het verzorgen van de intake. Verweerder was niet verantwoordelijk voor het beleggingsbeleid en de uitvoering van het vermogensbeheer. De tweede omstandigheid is dat [Onderneming B] pas vanaf april 2017 een duidelijk beleggingsbeleid vastgesteld had. Op dat moment is namelijk de Beschrijving van de Bedrijfsvoering van [Onderneming B] in werking getreden. Ook blijkt uit onderzoek van DSI dat er geen adequate controle door het management van [Onderneming B] werd uitgeoefend op de samenstelling van de portefeuilles van de door Verweerder aangebrachte cliënten.

3.5 DSI stelt dat verweerder zich na de inwerkingtreding van de Beschrijving van de Bedrijfsvoering van [Onderneming B] in april 2017 bij het management van [Onderneming B] had moeten

vergewissen dat de TCA-fondsen pasten binnen het beleggingsbeleid van [Onderneming B]. Door dit niet te doen heeft Verweerder volgens DSI onzorgvuldig gehandeld.

Nu Verweerder (i) geen formele verantwoordelijkheid had voor de invulling van de beleggingsportefeuilles en (ii) zijn mail van 3 november 2015, waarin hij een client aanbrengt voor de TCA-fondsen, in kopie aan een lid van het management heeft toegezonden, is de onzorgvuldigheid naar het oordeel van DSI onvoldoende ernstig om Verweerder een tuchtrechtelijk verwijt te maken.

3.6 Verweerder zou volgens [Onderneming A] niet in het belang van de beleggers hebben gehandeld omdat de belegging in de TCA-fondsen te risicovol was en de beleggers van [Onderneming B] een te groot deel van hun portefeuilles in de TCA-fondsen belegd hadden. Ten slotte geeft [Onderneming A] nog aan dat Verweerder mogelijk provisie van TCA heeft ontvangen. DSI geeft aan dat uit het onderzoek niet is gebleken dat de belegging in de TCA-fondsen op zichzelf een te risicovolle belegging was voor cliënten van [Onderneming B]. Met betrekking tot de hoge concentratie van de individuele portefeuilles in de TCA-fondsen stelt DSI dat dit weliswaar een onverantwoord hoog risico voor deze cliënten oplevert maar dat dit verwijt Verweerder niet persoonlijk valt aan te rekenen nu het vermogensbeheer niet tot zijn werkzaamheden behoorde. Het verwijt dat er mogelijk provisie is ontvangen is volgens DSI gebaseerd op vermoedens en daarvoor is geen bewijs aangedragen.

3.7 DSI stelt zich ten slotte op het standpunt dat Verweerder onzorgvuldig is geweest met betrekking tot de naleving van het beleggingsbeleid maar dat de handelwijze onvoldoende ernstig is om Verweerder een tuchtrechtelijk verwijt te maken.

4. Het verweer

4.1 Verweerder meent dat de klacht ongegrond is. Verweerder stelt dat zijn taken enkel bestonden uit het aanbrengen van cliënten en het voeren van intakegesprekken. Verweerder had geen bevoegdheid om orders in te leggen en maakte ook geen deel uit van de fondsselecties, samenstelling van individuele portefeuilles, de beleggingskeuzes en het toezicht(proces) hierop.

4.2 Verweerder geeft aan dat in de managementovereenkomst die is overeengekomen tussen zijn persoonlijke vennootschap en [Onderneming B] ook de taakverdeling is vastgelegd. Hieruit blijkt dat Verweerder geen verantwoordelijkheid droeg voor het gevoerde beleggingsbeleid en de selectie van de fondsen. Verweerder geeft aan dat de intake procedure waarvoor hij verantwoordelijk was een zorgvuldig proces was waarbij een uitgebreide vragenlijst werd gehanteerd. Vervolgens droeg Verweerder de client over en werd door [Onderneming B] de beleggingsportefeuille ingevuld.

- 4.3 Verweerder betwist nadrukkelijk het verwijt dat hij in strijd met het beleggingsbeleid heeft gehandeld. Het bestuur van [Onderneming B] was op de hoogte van de beleggingen in de TCA-fondsen en werd ook meegenomen in kopie in mailwisselingen. De TCA-fondsen zijn volgens Verweerder ook meerdere malen in het werkoverleg besproken en zijn door het management van [Onderneming B] geaccrediteerd. De TCA-fondsen pasten ook binnen de ‘obligatie filosofie’ waar [Onderneming B] destijds voor stond. De selectie van de TCA-fondsen riepen daarom geen vragen op bij Verweerder.
- 4.4 Verweerder geeft aan dat de TCA-fondsen een positieve performance gaven in de vermogensbeheerportefeuilles van [Onderneming B] en dat ook dit een reden was waarom de fondsen binnen [Onderneming B] – in positieve zin – besproken werden. Ook de compliance officer was op de hoogte van de TCA-fondsen.
- 4.5 Verweerder heeft ook een bijeenkomst georganiseerd voor cliënten van [Onderneming B] in Arnhem. Hierop was een spreker van TCA aanwezig. Het bestuur van [Onderneming B] was hiervan op de hoogte en heeft niet aan Verweerder aangegeven dat de spreker van TCA niet geschikt zou zijn.
- 4.6 Verweerder betwist provisie ontvangen te hebben van TCA. Verweerder geeft aan de gang van zaken bij de TCA-fondsen te betreuren en zich hiervoor ook verantwoordelijk te voelen richting zijn cliënten. Bij zijn huidige werkgever heeft Verweerder nog ongeveer 10 cliënten die hebben belegd in de TCA-fondsen. Verweerder probeert deze cliënten zo goed mogelijk van informatie te voorzien en ze te begeleiden bij de afwikkeling van de TCA-fondsen.
- 4.7 Verweerder heeft de Tuchtcommissie verzocht om ook kennis te nemen van het vonnis van rechtbank Noord-Holland, locatie Haarlem, van [datum]. In deze civiele procedure zijn de vorderingen tegen een voormalig medewerker van [Onderneming B] afgewezen. In het vonnis overweegt de rechtbank onder meer dat TCA geen illegaal fonds was en dat niet is gebleken dat de medewerker van [Onderneming B] gedreven werd door persoonlijk gewin. Dit betreft de medewerker die (grotendeels) verantwoordelijk was voor de inrichting van de beleggingsportefeuilles van de cliënten die door Verweerder werden aangebracht.
- 4.8 Ten slotte geeft Verweerder nog aan dat de verwijten van [Onderneming A] bestaan uit speculaties en aannames. Dit maakt dat Verweerder zich op persoonlijke grond aangevallen voelt en het moeilijk is om verweer te voeren.

5. Ter zitting

- 5.1 DSI heeft nogmaals aangegeven dat Verweerder zich naar het oordeel van DSI wel onzorgvuldig, maar niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gedragen.

5.2 Verweerder heeft in aanvulling op het eerdere verweer in het kort nog het volgende naar voren gebracht:

- Er was geen lijst beschikbaar met producten waarin wel of niet belegd mochten worden. In portefeuilleoverzichten zag je ongeveer 20 verschillende beleggingen langskomen. De TCA-fondsen pasten daarbij en pasten ook bij de visie van [Onderneming B] die zich voornamelijk richtte op obligaties. Er was daarom voor Verweerder geen reden om te twijfelen of de TCA-fondsen mochten worden opgenomen in de beleggingsportefeuilles van [Onderneming B].
- Verweerder heeft nimmer vragen ontvangen vanuit het bestuur van [Onderneming B] of de compliance officer over de TCA-fondsen. Er zijn ook geen berichten gedeeld over spreiding van de portefeuilles. In 2016 zijn de adviesportefeuilles omgezet in vermogensbeheerportefeuilles. Op dat moment heeft er een revisie van de portefeuilles plaatsgevonden. Dat was het moment voor bestuur en de compliance officer om eventueel iets aan te passen aan de beleggingen in de TCA-fondsen. Dat is niet gebeurd en de beleggingsportefeuilles zijn grotendeels gelijk gebleven.
- Voor cliënten die Verweerder had aangebracht keek hij periodiek naar de informatie uit het cliëntensysteem van [Onderneming B]. Deze vermogensrapportages bestonden uit ongeveer 13 pagina's. Verweerder heeft een vermogensrapportage meegenomen waaruit blijkt dat er voor deze cliënten 60% in niet traditionele obligaties wordt belegd. Onder deze categorie vielen ook de TCA-fondsen. De TCA-fondsen worden expliciet genoemd in de vermogensrapportage. Deze vermogensrapportage was voor iedereen binnen [Onderneming B] te raadplegen, ook het bestuur en de compliance officer.
- Verweerder ontving vanuit [Onderneming B] een vergoeding voor de gemaakte tijd (op uur-basis). Er was geen sprake van provisie voor het aanbrengen van cliënten. Ook is er nimmer provisie ontvangen vanuit TCA.

6. De beoordeling van de klacht

6.1 DSI verwijt Verweerder dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld. In april 2017 is de Beschrijving van de Bedrijfsvoering van [Onderneming B] in werking getreden. Verweerder had zich volgens DSI ervan moeten vergewissen dat de belegging in de TCA-fondsen in lijn was met dit beleggingsbeleid. Nu Verweerder dit heeft nagelaten is er volgens DSI sprake van onzorgvuldig handelen. Desalniettemin stelt DSI zich op het standpunt dat geen sprake is van een tuchtrechtelijk verwijt. Hierbij wijst DSI onder andere op de beperkte rol van Verweerder binnen [Onderneming B] en het feit dat er vanuit het bestuur van [Onderneming B] onvoldoende controle plaatsvond. Verweerder betwist dat sprake is van onzorgvuldig handelen en stelt dat de klacht is gebaseerd op ongefundeerde verwijten vanuit [Onderneming A].

6.2 Verweerder heeft naar voren gebracht dat de bestuurders van [Onderneming B] op de hoogte waren van de TCA-fondsen en dat zij zelf ook in de TCA-fondsen belegden. Verweerder heeft aangetoond dat Verweerder een bestuurder van [Onderneming B] heeft betrokken in de correspondentie over zijn eerste client die in de TCA-fondsen ging beleggen. Weliswaar heeft

Verweerder met/naar cliënten gecommuniceerd over TCA-fondsen, maar niet is komen vast te staan dat Verweerder ook geadviseerd heeft om in de TCA-fondsen te beleggen. Tussen DSI en Verweerder staat ook vast dat de taak van Verweerder zich beperkte tot het aanbrengen van cliënten en het voeren van intakegesprekken.

- 6.3 DSI stelt dat Verweerder wel in strijd met het beleggingsbeleid heeft gehandeld. Vaststaat dat [Onderneming B] niet eerder dan vanaf april 2017 beschikte over een schriftelijk beleggingsbeleid dat is vastgelegd in de beschrijving van de Bedrijfsvoering. Dat beleggingen in TCA ook vóór april 2017 waren uitgesloten is niet vast komen te staan. Daarbij geldt dat Verweerder heeft gesteld dat in 2016 – een jaar voor de inwerkingtreding van het beleggingsbeleid – een herziening van de portefeuilles heeft plaatsgevonden waarbij de beleggingen in de TCA-fondsen gehandhaafd zijn. Dit wordt door DSI ook niet betwist.
- 6.4 De Tuchtcommissie is van oordeel dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat het bij [Onderneming B] na april 2017 niet was toegestaan in TCA-fondsen te beleggen. Uit de beschrijving van de bedrijfsvoering blijkt dit niet zonder meer, ook niet in die zin dat slechts beleggingen waren toegestaan die eerst door het investment committee waren goedgekeurd. DSI heeft ook geen materiaal overgelegd waaruit ondubbelzinnig volgt dat beleggen in TCA-fondsen niet was toegestaan, zoals een lijst met beleggingen die wél waren goedgekeurd of ter zake dienende notulen van het investment committee. Verweerder heeft erop gewezen dat er geen lijst bestond met producten die waren goedgekeurd door de investment committee en DSI heeft een dergelijke lijst niet overgelegd of het bestaan daarvan aannemelijk gemaakt.
- 6.5 Het had, gelet op de positie en werkzaamheden van Verweerder als verbonden agent, op de weg van [Onderneming B] gelegen om Verweerder/hem duidelijk te informeren dat beleggingen in de TCA-fondsen niet toegestaan waren binnen het beleggingsbeleid van [Onderneming B] en dat het dus geen zin had cliënten aan te brengen die in TCA-fondsen wilden beleggen. Niet gebleken is dat dit is gebeurd. Dit geldt des te meer nu Verweerder de bestuurder van [Onderneming B] betrokken heeft in de mailcorrespondentie op het moment dat hij de eerste client aanbracht voor de TCA-fondsen en daarop geen negatieve reactie kwam. Het verwijt dat de beleggingen in de TCA-fondsen buiten het medeweten van de bestuurders tot stand kwamen is daarmee niet aannemelijk geworden.
- 6.6 Verweerder heeft voldoende onderbouwd waarom naar zijn oordeel de TCA-fondsen passend waren bij de beleggingsstrategie van [Onderneming B]. Verweerder heeft daarnaast ook gewezen op de bijeenkomst met medewerkers van TCA waar de bestuurder van [Onderneming B] van op de hoogte waren. Er was daardoor ook geen aanleiding voor Verweerder om – na inwerkingtreding van het beleggingsbeleid in 2017 – expliciet navraag te doen of de beleggingen in de TCA-fondsen in lijn waren met het beleggingsbeleid. De Tuchtcommissie komt om die reden tot het oordeel dat Verweerder niet onzorgvuldig gehandeld heeft door mogelijk in strijd met het beleggingsbeleid te handelen.

- 6.7 DSI heeft nog twee verwijten van [Onderneming A] aan de Tuchtcommissie voorgelegd, die er – kort gezegd – op neer komen dat Verweerder niet in het belang van de cliënten van [Onderneming B] gehandeld heeft. Deze verwijten komen erop neer dat beleggingen in TCA-fondsen te risicovol zouden zijn en in te hoge concentraties voorkwamen in de portefeuilles van cliënten van [Onderneming B], en dat Verweerder mogelijk provisie heeft ontvangen van TCA. DSI heeft aan de Tuchtcommissie geadviseerd om deze verwijten ongegrond te verklaren.
- 6.8 De Tuchtcommissie stelt voorop dat het in deze tuchtzaak uitsluitend aan DSI is om klachten naar voren te brengen en niet aan [Onderneming A]. Het is ook duidelijk dat DSI deze aanvullende verwijten van [Onderneming A] niet voor haar rekening neemt. Ten overvloede merkt de Tuchtcommissie hierover nog het volgende op. De verwijten vanuit [Onderneming A] worden naar het oordeel van de Tuchtcommissie onvoldoende onderbouwd. Zo heeft [Onderneming A] een geanonimiseerd overzicht overlegd waaruit zou blijken dat 62 cliënten van [Onderneming B] in de TCA-fondsen zouden hebben belegd. In dit overzicht is aangegeven welk percentage van de portefeuille in de TCA-fondsen is belegd. Deze percentages lopen op tot 100% van de beleggingsportefeuille. Vast is komen te staan dat Verweerder niet verantwoordelijk was voor de invulling van de beleggingsportefeuilles. Nu Verweerder niet verantwoordelijk was voor de inrichting van de beleggingsportefeuilles en enkel als taak had het aanbrengen van cliënten en het voeren van intakegesprekken, was het niet de taak van Verweerder om de beleggingsportefeuilles van de door hem aangebrachte cliënten te controleren. Het verwijt van [Onderneming A] dat Verweerder mogelijk provisie vanuit TCA ontving is in het geheel niet feitelijk onderbouwd.
- 6.9 Uit de rapportage-overzichten waar Verweerder toegang tot had kon Verweerder weliswaar de indeling van de beleggingsportefeuilles zien, maar Verweerder geeft aan dat ook het bestuur van [Onderneming B] en de compliance officer toegang tot deze gegevens hadden. De Tuchtcommissie merkt op dat het de taak van het bestuur was om toezicht te houden op de exacte inrichting van de portefeuilles. Het is voor de Tuchtcommissie niet mogelijk om vast te stellen of de bestuurders van [Onderneming B] wel of niet op de hoogte waren van de exacte inrichting van de portefeuilles van de cliënten van [Onderneming B]. De bestuurders zijn namelijk niet in het onderzoek betrokken. Wel kan de Tuchtcommissie vaststellen dat in de overeenkomst tussen Verweerder en [Onderneming B] duidelijke afspraken zijn gemaakt over de taken van Verweerder en dat Verweerder niet verantwoordelijk was voor de inrichting van de beleggingsportefeuille. De Tuchtcommissie is met DSI van oordeel dat de verwijten dat Verweerder niet in het belang van de cliënten van [Onderneming B] gehandeld zou hebben daarom ongegrond zijn.
- 6.10 De Tuchtcommissie komt tot de conclusie dat de klacht ongegrond is.

7. De beslissing

- 7.1 De Tuchtcommissie oordeelt dat geen sprake is van overtreding van de Gedragscode. Daarmee acht de Tuchtcommissie de klacht ongegrond.
- 7.2 Er wordt geen proceskostenveroordeling opgelegd.